

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 sierpnia 2023 r.

DIH-3.707.77.2023.AŁ

DECYZJA DIH-3.73.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Grażynę Sowińską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Grażyna Sowińska Sklep z Artykułami Rolno-Spożywczymi w Mławie, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 5 lipca 2023 r. nr PO.109.C.61.2023.MM (nr akt sprawy: DC.8361.98.2023), wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 12-18 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr DC 101/2023 z dnia 12 kwietnia 2023 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie w [xxxxxx], należącym do przedsiębiorcy [xxxxxx], zwanego dalej również „stroną” lub „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221, ze zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, do przedsiębiorcy skierowano zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 28 marca 2023 r. nr DC.8361.98.2023, w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący m.in. kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 29 marca 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono m.in. w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.

W toku kontroli dokonano oceny prawidłowości uwidaczniania cen oferowanych towarów na zgodność z przepisami ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach” oraz przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Kontrolą w powyższym zakresie objęto 150 losowo wybranych partii towarów, oferowanych do sprzedaży, stwierdzając nieprawidłowości polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych w przypadku 15 towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości lub masy (załącznik nr 2 do protokołu kontroli).

Powyższe stanowiło naruszenie przepisów art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W trakcie kontroli przedsiębiorca został poinformowany o konsekwencjach wynikających z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Podczas kontroli inspektorzy postawili mu również żądanie niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 18 kwietnia 2023 r. (nr akt kontroli: DC.8361.98.2023) oraz w załącznikach do tego protokołu. Do protokołu kontroli strona nie zgłosiła uwag w przewidzianym ustawowo terminie.

W dniu 26 kwietnia 2023 r. strona przekazała drogą e-mail informację o wykonaniu żądania inspektorów i usunięciu wszystkich stwierdzonych nieprawidłowości.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 6 czerwca 2023 r., na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), zwanej dalej „Kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również poinformował ją o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, mając na uwadze treść art. 6 ust. 3 pkt 2, 3 i 4 ustawy o informowaniu o cenach, w tym samym piśmie zobowiązał stronę do przekazania informacji w zakresie: uzyskanych przez nią korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem powyższych obowiązków, wielkość jej obrotów i przychodu za rok ubiegły, a także sankcji nałożonych na nią za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych. Pismo to doręczono stronie w dniu 12 czerwca 2023 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 16 czerwca 2023 r. złożyła stosowne wyjaśnienia. Podniosła, że naruszenie obowiązków w powyższym zakresie nie było umyślnym i celowym działaniem. Nadmieniała, że sprzedaż jest rejestrowana za pomocą kasy fiskalnej, a ona w żaden sposób nie uzyskała dodatkowych korzyści, które nie zostałyby opodatkowane zgodnie z obowiązującym prawem. Dodała, że zalecenia kontrolne zostały wykonane w taki sposób, aby nie naruszać art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Zaznaczyła, że przez cały okres prowadzenia działalności gospodarczej, tj. około 32 lata, nigdy nie została ukarana karami porządkowymi, czy też innymi karami za naruszenie przepisów prawa. W związku z pogarszającą się sytuacją przedsiębiorców (wzrost kosztów

prowadzenia działalności), zwróciła się o niestosowanie wobec niej kary pieniężnej. Strona przekazała również informacje o wielkość jej przychodu (jak i dochodu) za rok 2022.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji z dnia 5 lipca 2023 r. nr PO.109.C.61.2023.MM (nr akt sprawy: DC.8361.98.2023), wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy. Decyzja ta została doręczona stronie w dniu 10 lipca 2023 r.

W dniu 26 lipca 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, złożone przez ww. przedsiębiorcę pismo z dnia 15 lipca 2023 r. (nadane w dniu 18 lipca 2023 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), zawierające odwołanie od ww. decyzji.

Pismem z dnia 1 sierpnia 2023 r. DIH-3.707.77.2023, Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy (błędnie wskazano w nim oznaczenie decyzji organu pierwszej instancji i nr akt sprawy, co było wynikiem oczywistej pomyłki pisarskiej, biorąc pod uwagę właściwe określenie przedmiotu postępowania), a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono stronie w dniu 4 sierpnia 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (lub usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z definicji zawartych w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru (lub usługi) - cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (lub określonej usługi), których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów (lub usług) regulują przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii.

W świetle § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Jak stanowi § 3 ust. 2 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Cena jednostkowa, jak wynika z § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.).

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W niniejszej sprawie, na podstawie ustaleń kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do kontrolowanego przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że w przypadku 15 partii towarów (spośród 150 losowo wybranych), oferowanych do sprzedaży, w miejscu sprzedaży detalicznej nie uwidoczniono cen jednostkowych, wbrew wymaganiom art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa m.in. w art. 4 ust. 1 tej ustawy, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce kontroli wojewódzki inspektor IH.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki WIIH w drodze decyzji z dnia 5 lipca 2023 r. nr PO.109.C.61.2023.MM (nr akt sprawy: DC.8361.98.2023), nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona podniosła, że w czasie kontroli na 150 partii towarów zakwestionowano 15 z nich, gdzie była podana cena jednostkowa, ale brakowało przeliczenia na kg. Dodała, że artykułów w składzie ma około 2 tys. Zaznaczyła, że w toku kontroli inspektorzy zażądali niezwłocznego usunięcia nieprawidłowości i o wykonaniu tego żądania poinformowała w dniu 26 kwietnia 2023 r. Z argumentów strony wynika, że nie wie, z jakiego powodu została ukarana, gdyż wszystkie zalecenia kontrolne zostały wykonane, zaś uchybienia naprawione. Strona zakwestionowała też wysokość wymierzonej kary pieniężnej, stwierdzając, że czuje się bardzo pokrzywdzona taką wysokością mandatu. Nadmieniła, że większość sklepów w jej miejscowości nie posiada w ogóle cen jednostkowych na towarach, nie mówiąc już o ich przeliczeniu na kg.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe zarzuty są niezasadne. W związku z wątpliwościami strony wyrażonymi w odwołaniu dotyczącymi wysokości nałożonej kary pieniężnej, w tym rodzaju i charakteru naruszenia, należy wskazać, że stwierdzone nieprawidłowości polegały na braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów, które to ceny stanowią cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (np. litr lub kilogram). Nie pominięto przy tym faktu, iż ceny sprzedaży były podane przy towarach. Jednakże należy wskazać, że obowiązek informacyjny dotyczy zarówno oznaczenia towarów ceną, a w przypadku towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości lub masy, także ceną jednostkową i w związku z tym podlegały przeliczeniu na jednostkę objętości lub masy. Prezes UOKiK podkreśla w tym miejscu, że brak uwidocznienia cen jednostkowych, pozbawia konsumentów należytej informacji o kosztach zakupu oferowanych produktach. Cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania z towarami podobnymi, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującemu porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, a przez to utrudnia

kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie uwidocznionej zgodnie z przepisami. Naruszenie tego obowiązku wyczerpuje znamiona czynu określonego w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. czynu o charakterze deliktu administracyjnego, zagrożonego karą pieniężną określoną w tym przepisie, którego - wbrew przekonaniu strony - nie należy utożsamiać z wykroczeniem (mandatem). Prezes UOKiK podkreśla, że nałożona na stronę kara pieniężna jest typową karą administracyjną, której zastosowanie jest możliwe w razie zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, a odpowiedzialność administracyjna, jaka z tego tytułu powstaje, ma charakter obiektywny i opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków, bez względu na winę (umyślną lub nieumyślną) czy przyczynę powstania naruszenia. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej (sankcji administracyjnej), bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których doszło do naruszenia prawa, czy też działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa. Takiego naruszenia z całą pewnością nie może usprawiedliwiać również okoliczność, na którą strona powołuje się w odwołaniu, że większość sklepów w jej miejscowości nie posiada w ogóle cen na towarach, nie mówiąc już o ich przeliczeniu na kg.

Strona, jako profesjonalista na rynku, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z prowadzoną przez nią działalnością. Była ona obowiązana uwidocznić w miejscu sprzedaży detalicznej informacje o cenach oraz cenach jednostkowych towarów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Bez wątpienia, w niniejszej sprawie dla 15 partii towarów (spośród 150 losowo wybranych), oferowanych do sprzedaży, strona nie wykonała powyższych obowiązków w zakresie uwidocznienia cen jednostkowych, co skutkowało wymierzenia jej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł, która stanowi 5% górnego wymiaru kary, określonego w tym przepisie.

Biorąc pod uwagę, że strona zakwestionowała wysokość wymierzonej jej kary pieniężnej, uznając ją za zbyt krzywdzącą, Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy ustaleń w tym zakresie i na podstawie zebranego materiału dowodowego uznał, że dokonana przez organ pierwszej instancji ocena przestępstw, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, mających wpływ na wymiar tej kary, była prawidłowa i znajdowała uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie przyjął, że stwierdzone nieprawidłowości, polegające na braku uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów, godzą istotnie w interesy konsumentów w zakresie ich prawa do informacji oraz uniemożliwiają im porównanie cen tożsamyh i podobnych towarów. Funkcją ceny jednostkowej jest bowiem umożliwienie konsumentom porównanie cen towarów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt na wywieszce cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej musi się na niej znaleźć także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (np. litr lub kilogram). Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów

konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w miejscu sprzedaży, ale także mogą faktycznie stwierdzić, czy podana cena jednostkowa jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zawarciu umowy sprzedaży w innym sklepie. Brak tej informacji narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, że charakter i waga naruszenia obowiązków były istotne i z pewnością nie miały cech znikomości.

Przy ocenie powyższej przestanki, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił również skalę naruszenia obowiązków, stwierdzając, iż dotyczy ona 15 na 150 sprawdzonych w toku kontroli partii towarów, co stanowi 10% zbadanych towarów. Nie ma przy tym znaczenia, jaki jest udział zakwestionowanych towarów w stosunku do całej oferty handlowej (według twierdzeń strony zawartych w odwołaniu, w składzie znajdowało się około 2 tys. artykułów), gdyż kontroli nie podlegały wszystkie towary znajdujące się w ofercie handlowej, a jedynie ich część i tylko do tej części należało odnieść ustalenia kontroli. Ponadto, oceniając tę przestankę Mazowiecki WIH właściwie przyjął, że czas trwania naruszenia obowiązków przypada na dzień stwierdzenia nieprawidłowości, tj. 12 kwietnia 2023 r., zaś kończy się w momencie ich usunięcia przez stronę, zgodnie z jej informacją z dnia 26 kwietnia 2023 r.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe przemawia za tym, iż organ pierwszej instancji mógł przypisać stronie wyższy niż znikomy stopień naruszenia obowiązków.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty wynikające z naruszenia tych obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie przyjął, że strona rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej od 1 lipca 1991 r. (według danych zawartych w wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej) i do tej pory nie stwierdzono wobec niej naruszenia przepisów w zakresie obowiązku informowania o cenach. Jednocześnie, biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat z związku z naruszeniem tych obowiązków, gdyż strona nie przekazała takich informacji, pomimo zobowiązania jej do tego w piśmie z dnia 6 czerwca 2023 r., stanowiącym zawiadomienie o wszczęciu przedmiotowego postępowania.

Uwzględniając trzeci czynnik wpływający na wymiar kary, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę informacje na temat wielkości przychodu strony za rok 2022, zgodnie z pismem strony z dnia 16 czerwca 2023 r. Ponadto Mazowiecki WIH przyjął, iż z uwagi na charakter stwierdzonych nieprawidłowości oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat.

Rozpatrując czwartą z przestanek wymiaru kary, tj. sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, organ pierwszej instancji prawidłowo uwzględnił, że strona nie przekazała informacji na ten temat, pomimo iż została do tego zobowiązana w zawiadomieniu z dnia 6 czerwca 2023 r.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji zasadnie uznał, że strona dopuściła się naruszenia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w stopniu uzasadniającym wymierzenie jej kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 tej ustawy, zaś opisane powyżej, jak również w treści zaskarżonej decyzji, ustalenia kontroli i przestanki, jakimi kierował się Mazowiecki WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, nie dawały podstaw do zmiany wymiaru tej kary. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł (jako 5% górnego wymiaru kary i [xxxxxx] przychodów strony za rok 2022) jest, w opinii Prezesa UOKiK, kwotą optymalną i adekwatną do wagi naruszenia prawa. Takiej kary nie sposób uznać za zbyt krzywdzącą, jak podniosła strona w odwołaniu. Wymiar kary uwzględnia w szczególności fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w przypadku 10% objętych sprawdzeniem towarów.

Jednocześnie Prezes UOKiK wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.Urz. UE L 80 z 18.3.1998, s. 27, ze zm.), zwanej dalej „dyrektywą 98/6/WE”, który stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt II GSK 1823/11). Wszystkie te cele winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w niniejszej sprawie.

W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara pieniężna w wysokości 1 000 zł, jest kwotą optymalną i wystarczającą do spełnienia jej celów.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Faktem jest, że w niniejszej sprawie strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości (wykonała zalecenie kontrolne i podjęła działania naprawcze polegające na uwidocznieniu brakujących informacji o cenach jednostkowych). Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych w przypadku 10% objętych sprawdzeniem towarów. Warto podkreślić, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy 98/6/WE. Dyrektywa ta w motywie (6) preambuły wskazuje, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Ponadto, celem samej dyrektywy, zgonie z brzmieniem jej art. 1, jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez przedsiębiorców w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Brak uwidocznienia wymaganych cen jednostkowych narusza zasady określone w motywie (1) dyrektywy 98/6/WE, tzn. ma negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku oraz

skutkuje podawaniem nieprawidłowych informacji konsumentom, co nie poprawia poziomu ochrony konsumentów, a także ma negatywny wpływ na tworzenie zdrowej konkurencji między przedsiębiorstwami i produktami. Jak wynika z motywu (2) dyrektywy 98/6/WE, stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz aktu wykonawczego do niej obniża poziom ochrony konsumentów, który powinien być wysoki i temu celowi służy przeprowadzona kontrola przedsiębiorcy. Tym samym, w ocenie Prezesa UOKiK, wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą, co już wyżej wykazano.

Uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszania prawa należy jednak wskazać, że obie przesłanki muszą być spełnione łącznie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Sam fakt usunięcia przez stronę naruszenia prawa przemawia na jej korzyść i stanowi okoliczność łagodzącą, jednakże nie jest wystarczające do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż jak słusznie uznał organ pierwszej instancji na podstawie posiadanej wiedzy, na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

Brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tj. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, gdyż nie można na podstawie całokształtu zaistniałych na gruncie danej sprawy okoliczności uznać, że cele, dla których nałożona została niniejsza kara pieniężna, zostały spełnione w momencie usunięcia przez stronę naruszenia prawa (wykonania zaleceń kontrolnych i uwidocznienia brakujących informacji o cenach jednostkowych). W ocenie Prezesa UOKiK samo usunięcie naruszenia prawa nie jest wystarczające i nie pozwoli na spełnienie celów administracyjnej kary pieniężnej nakładanej na podstawie ustawy, która pełni nie tylko funkcję dyscyplinująco-represyjną, ale też i prewencyjną mającą zapewnić wysoki poziom ochrony interesów użytkowników w przyszłości. Należy ponadto zauważyć, że w związku z faktem usunięcia przez stronę stwierdzonych nieprawidłowości, Mazowiecki WIIH nie musiał wyznaczać jej terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających ten fakt. Jednocześnie rodzaj naruszenia nie wiązał się z koniecznością powiadomienia o nim właściwych podmiotów.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxx]
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a